

det har fundet, at man i overordentlige Tilfælde maatte gribe til overordentlige Forholdsregler, og man har ment, at den ærede Krigsminister ikke kunde have Noget imod, at dette Stykke af § 2 gik ud, da det ikke stod i det oprindelige Lovforslag. Tillige har Udvalget favnet en Bestemmelse i Lovforslaget, som sandtes i den foreløbige Lov af 12te December 1863, nemlig om hvorledes man skulde forholde sig i det Tilfælde, at en Kommune fik sine Heste kasserede. Man er gaaet ud fra, at det var for at forebygge, at Kommunen skulde komme med for daarlige Heste, at der var sat saa strenge Mulkbestemmelser, og at den sikreste Udvei for Krigsbestyrelsen var den, at, dersom en Kommune fik sine Heste kasserede, skulde den vedkommende Kommission, som var sat til at antage Hestene, være berettiget til at indkjøbe Heste for Kommunens Regning. Man antager heller ikke, at Krigsbestyrelsen kan have Noget imod dette, da det selvfølgelig snarere maa være en Fordel for Krigsbestyrelsen end det Modsatte, men Udvalget har tillige ment, at det ogsaa vilde stille Kommunen og de kommunale Myndigheder noget friere. Men samtidig med, at man har indført denne Bestemmelse, har man troet, at Mulkbestemmelserne for Kommunernes Vedkommende kunde bortfalde, idet dette, at paalægge Kommunerne de store Mulkbestemmelser, selvfølgelig maa bortfalde, naar man giver Kommissionen Ret til at kjøbe Heste paa Kommunens Regning. De andre Bestemmelser have ikke en saadan Betydning, at jeg antager, at de kunne give Anledning til videre Omtale, med Undtagelse af at man har anset det for rigtigt noget mere at pointere Nødvendigheden af, at de Vedkommende fik Betaling for deres Heste ved Afleveringen, medens det Høje, man burde gaa til i dette Tilfælde, for saa vidt Kommissionen ikke var i Besiddelse af kontante Midler, var at give de vedkommende Hesteiere en Anvisning paa Udbetaling af Statskassen. — Der er endnu en lille Bestemmelse, nemlig med Hensyn til Kommissionens Sammensætning, som jeg skal omtale. Kommissionen burde efter Udvalgets Mening have et Medlem til; man har fundet det baade praktisk og rigtigt, at der foruden Amtmanden var et kommunalt Medlem, nemlig et Medlem udnevnt af Amtsrådet i den Kommission, som skulde bestemme Hestene. Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og anbefale Endringsforslagene til det høje Thing og den høje ærede Krigsminister.

Krigsministeren (Daffner): Naar jeg sagde, at Lovforslaget, omændret som det foreligger i den afgivne Betænkning, tiltalte mig i nogen særlig Grad, vilde jeg udtale Noget, som ikke var min Mening; men paa den anden Side kan jeg heller ikke bestemt modsætte mig de Endringsforslag, som ere stillede til Lovforslaget, saaledes som det er kommet ind her i Thinget fra det andet Thing. Jeg har ikke faa Betæneligheder ved flere af de foreslaaede Endringer. Udvalgets ærede Ordfører udtalte, at naar Krigsbestyrelsen faar Hestene, kan det være den ligegyldigt, paa hvilken Maade dette sker. Deri kan jeg for en Del være enig med den ærede Ordfører, men Spørgsmaalet bliver jo, om den Maade, hvorpaa de foreslaas tilveiebragte her i Betænkningen, ogsaa kan anses for at være betryggende. Det første Lovforslag som fremkom her for Rigsdagen om Tilveiebringelsen af de fornødne Heste og Vogne i Tilfælde af Krigsberedskab, fandtes jo i Forslag til Lov om Hærens Ordning, da var man gaaet den Vej, at der skulde tilveiebringes Kommissioner hele Landet over, som skulde have nogen Kjenndskab til, hvor der fandtes de for Hæven brugelige Heste, kunde paavise dem og i paakommende Tilfælde udtage dem og beordre Hesteierne til at fremstille dem paa de af Krigsbestyrelsen opgivne Mødesteder. Dette Forslag mødte Modstand i det Udvalg, som var nedsat for at tage Lovforslaget under Overveielse. Man fremkom der med Udtalelser, som gik ud paa at indrømme de kommunale Bestyrelser en større Myndighed paa dette Omraade. Jeg bestemte mig til, da jeg overtog Krigsministeriet i afvigte Sommer, overensstemmende med et Ønske, der var udtalt af Udvalget, at tage disse Lovbestemmelser ud af Hærløvsforslaget og gjøre dem til Gjenstand for et særligt Lovforslag, ligesom jeg ogsaa bestemte mig til at indbekomme Udvalgets Ønske om at overdrage Foranstaltningen om Tilveiebringelsen af Hestene væsentlig til de kommunale Autoriteter. Men det var dog min Hensigt at fikke Krigsbestyrelsen, at de kommunale Autoriteter stadig i Fredstid havde deres Opmærksomhed henvendt paa, hvor disse Heste fandtes, saa at de med det korte Varfel af 24 Timer kunde tilveiebringe dem. Det ærede Udvalg, der har havt dette Forslag under Behandling, er nu gaaet noget yderligere, idet det saa godt som bortskyder enhver Foranstaltning i Fredstid. Jeg skal gjerne indrømme, at selv med den af mig foreslaaede Ordning kan det være noget tvivlsomt, om man altid kan stole paa,